

per eller Kjølderhalse, naar der kun bliver en Aften tilbage, saa er den ligesaa berettiget til at sige, at de ikke maae gjøre det, uden at der bliver 2 Aften tilbage; thi Spørgsmaalet om Ret eller Uret er ikke afhængigt af Tal. Naar den ærede Ordfører dernæst siger, at Huuseierne svare betydelige Communeafgifter, saa er det vel ganske rigtigt, dersom han derved forstaaer Stat af Grundene, men det er aldeles urigtigt, dersom han vil have det forstaaet saaledes, at de svare Communeafgifter af de Trapper og Kjølderhalse, som de bygge ud paa den til Passage bestemte Deel af Byens Grunde.

Ordføreren: Men de Spadserende betale heller ingen Afgifter for at spadser paa Fortouget.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig at forudstikke den almindelige Bemærkning, at, da det er efter udsørlige og vel overveiede Forhandlinger, hvorved alle Forhold, navnlig ogsaa de locale, ere omhyggeligt tagne i Betragtning, at dette Lovudkast er udarbejdet, og da Udcastet danner et sammenhængende Hele, hvis enkelte Bestemmelser staae i nøie Forbindelse med hinanden og ere omhyggeligt afveiede mod hinanden, saa vil det ikke mistydes, naar jeg kun med Betænkelighed og Varsomhed samtykker i, at der foretages Forandringer i samme. Naar jeg derfor erklærer mig mod enkelte af de gjorte Forslag, som jeg erkjender kunne i og for sig være ligesaa hensigtsmæssige som de Bestemmelser, der findes i Lovudcastet, da skeer dette kun, fordi jeg frygter for ved saadanne Forandringer at gjøre Brud paa den Eenhed, der gaaer igjennem Lovudcastet. Jeg skal efter denne almindelige Bemærkning gaae over til at omtale de Ændringsforslag, der ere stillede til de Paragrapher, der nu ere under Forhandling. Hvad saaledes Udvalgets Forslag til § 2 angaaer, da gaaer det ud paa, at Kongen skulde kunne udvide samtlige Lovens Bestemmelser, efterhaanden som den tiltagende Bebyggelse maatte gjøre det nødvendigt, til den der omhandlede Deel af Stadens Grund. Jeg maa nu herved erindre, at der vel ikke kan være nogen Tvivl om,

at den tiltagende Bebyggelse af Stadens udenbyes Grunde vil gjøre det nødvendigt, at Loven udvides til disse; men et Spørgsmaal er det, hvorvidt en saa omfattende Udvidelse af Loven kan skee ad administrativt Veie, eller om saadanne Foranstaltninger, som kunne faae en betydelig Indflydelse paa Eiendomsforholdene, ikke bør skee ad den legislative Veie. Saafermt det høitærede Thing imidlertid vil bifalde dette Forslag, vil der heller ikke fra Ministeriets Side være Noget derimod at erindre. — Hvad Forslaget til § 5 angaaer, finder jeg Intet derved at erindre. — Hvad angaaer det Forslag, som den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kredts (Lehmann) har stillet til § 6, da har jeg nærmest betragtet det som en Redactionsforandring, idetmindste forstaaer jeg Lovudkastet paa samme Maade som den, han nærmere udviklede med Hensyn til sit Ændringsforslag; forsaavidt vil jeg altsaa Intet have imod, at dette Ændringsforslag vedtages. — Hvad § 7 angaaer, maa jeg derimod med Udvalget være enig i at fraraade, at den ærede Landsthingsmands Forslag vedtages. Det forholder sig ganske rigtigt, som den ærede Forslagsstiller bemærkede, at vedkommende Huuseiere ikke eie Fortouget, men det er en Indrømmelse, som her i Staden i umindelige Tider har fundet Sted, at de vedkommende Ciere have havt Tilbællelse til at indrette saadanne Kjølderhalse som de omhandlede, og det at fravige denne gamle Praxis vilde være — man kan naturligviis ikke kalde det et Indgreb i Nogens Rettigheder — men dog at berøve dem Afdgangen til en Ret, de hidtil have havt, og dette forekommer mig noget betænkeligt. — Hvad Udvalgets Forslag til § 7 angaaer, da har jeg Intet derved at erindre. Det Samme gjælder om Udvalgets Forslag til § 11, hvad Realiteten angaaer; men jeg skal dog henstille til det ærede Udvalg, om det ikke maatte være rettere ikke at optage denne Bestemmelse her, men derimod udvide den Bemyndigelse til Dispensation, som i Slutningen af § 12 er indrømmet Stadsbygmesteren, til ogsaa at gjælde Slutningsbestemmelsen i § 11; derved vilde det træde tydeligere frem, at en saadan Afvigelse fra Slutningsbestemmelsen i § 11 kun kan skee ad Dispensationens Veie. Dette vil kunne skee derved,